

Major pěch. Ludvík Strašík:

Něco o přískocích.

Mezi nižšími důstojníky se často rokuje o přískocích. Je vidět, že v této věci není jasných názorů.

Ježto v drobné práci bojového výcviku jsou přískoky v pěchotní palbě velmi důležité, chci tu přispět k ujasnění těchto pojmů.

Celkem možno rozeznávat tři názory:

1. Názor teoretiků, kteří bez ohledu na psychu člověka uplatňují stroze střelecké učenosti a žádají přískoky krátké tak, aby na postupujícího pěšáka nemohl protivník řádně zamířit a vystřelit;

2. názor válečníků, kteří žádají v zásadě přískoky dlouhé, které postupující pěšák vlivem palby protivníka beztoho zkrátí, ale výchovně se získá to, že útok bude plynulejší, než kdyby postupoval přískoky prováděnými podle 1. a konečně

3. názor kompromisní, žádající v zásadě přískoky dlouhé, ale rozděluje je na odchylky. Tudíž kompromis názoru 1. a 2.

Soudím, že je nutno stanovit naprosto jasnou zásadu o přískocích v pěchotní palbě. Formuloval bych ji takto:

„Délka přískoků se řídí tím, jak daleko jsme získali převahu palbou nebo jak je silná palba protivníka.“

Jednou bude proveden útok jedním náběhem, jindy bude nutno útok drobit na malé přískoky, ba i plížit se.

Snaha dosáhnout dlouhých přískoků je v jádře zdravá, ale nesmí se provádět paušálně. Dlouhé přískoky musí být podepřeny převahou vlastní palby nebo slabým odporem nepřítele. Je třeba si uvědomit, že zvedne-li se pěšák k přískoku v palbě pěchoty, je to pro něho vážné rozhodnutí.

Přískoky nelze vůbec schematisovat, je nutno, aby jim velitelé rozuměli, jak předem zásadně řečeno, a podle toho řídili postup. Ovšem snahou každého velitele musí být, aby vytvořil dobré podmínky pro rychlý spád útoku. Zdlouhavý útok vyčerpává jednotky hlavně morálně.

Pěšák musí vždy útočit dravě. K tomu musí být vychováván. Dravost útoku se však neprojevuje vždy jen rychlostí, nýbrž hlavně odhodlaností a houževnatostí v postupu až na zteč, třeba i plížením se.

Z války víme, že:

1. jednotka, jakmile je v útoku definitivně zastavena, těžko se zvedá k novému útoku. To se bezvadně daří jen na cvičištích, kdy palebný sled obnovuje několikrát útok bez zasazení záloh;

2. útok nedostatečně připravený je odsouzen předem k ztroskotání a potrestán velikými ztrátami na životech a morálce. Ovšem, výjimky potvrzují pravidlo, ale výjimky se nesmějí stát pravidlem.

Myslím, že je třeba při bojovém výcviku odpoutati se od matematických propočtů a všimati si více psychy vojáka-člověka. To nám praví válečná zkušenost.